

Keinuhevonen kuutamossa

Sävellys: Tuisku Marttinen

Sanat: Arvo Marttinen

Keinuhevonen kuutamossa

On jouluaatto, kuutamossa keinuhevonen,
se tontulle vain hirtahtaa.
Tyhjän lastenhuoneen ovi tuskin heilahtaa,
kun tonttu sisään tepsuttaa.
Tyynyllänsä nalle joulu-uneen kallistuu,
unta näkee: jossain loistaa kaunis joulupuu.
Oksalla on omena ja piparkakkukuu,
liekit kynttilöistä heijastuu.

Missä lapsi on?
Missä lienee äidin hymysuu?
Lapsuuskotisi joko unhoittuu,
piirongilla kuvas haalistuu.

On jouluaatto, kuutamossa keinuhevonen,
se tontulle vain hirtahtaa.
Jäisen ruudun takaa kirkas tähti tuikahtaa,
taas talliin tietä näyttää saa.
Koulurepun ääri viivat piirtyy hämärään,
kai tieto tippunut jo lienee reiästään.
Pipareiden tuoksun tuntee tonttu nenässään,
jää tuoliinsa hän mietteissään.

Missä lapsi on?
Missä lienee äidin hymysuu?
Lapsuuskotisi joko unhoittuu,
piirongilla kuvas haalistuu.

On jouluaatto, kuutamossa keinuhevonen,
se tontulle vain hirtahtaa.
Lumivaippaan kietoutunut on jo jäinen maa,
taas talvi tienoot rauhoittaa.
Pienet sukset pönkittävät yhä seinustaa,
kuin hiihtäjä vain johonkin ois mennyt tuvan taa.
Rattikelkka ruostuneena mäkeen pilkistää,
kiteet jalaksissa kimmeltää.

Missä lapsi on?
Missä lienee äidin hymysuu?
Lapsuuskotisi joko unhoittuu,
piirongilla kuvas haalistuu.

ET LÖYTÄNYT SIJAA

Sanat ja sävel: Matti Vuolanne

1. Et Löy-tä-nytsi-jaa Sä päättämaan, et sil-loin-kaan, kun
tu-li Sun syn-ty-ä tän-ne. Ei ky-läs-sä ar-vannut ai-no-a-kaan,
et-tä maa-il-maan, Sinun Val-ti-aan, o-Li mää-rä syn-ty-ä tän-ne.

Et löytänyt sijaa

sanat ja sävel: Matti Vuolanne
sovitus: Aleksander Florenskij

1. Et löytänyt sijaa sinä pääl-tä maan, et sil-loin-kaan, kun

2. Kai aukkaissut oven-sa si-nut-le myös tuossa ratkai-su-yössä olis

tu-li sinun syntyä tän-ne. Ei kyläs-sä ar-vannut ai-no-a-kaan,
ihmi-nen arvates-san-sa, että kotin-sa ot-taisi ku-nin-kaan,

että maailmaan sinun, val-ti-aan, oli määrä syntyä tän-ne,
jo-ka päällemaan tuli kuo-le-maan, jotta aukai-si Tai-ra-han-sa,